

Szczególna procedura kontroli dotyczyć będzie w szczególności zagadnienia, czy podobnie jak akty, o których mowa w art. 277 TFUE, mianowanie sędziego może podlegać incydentalnej kontroli zgodności z prawem lub czy taka incydentalna kontrola zgodności z prawem jest – co do zasady lub po upływie określonego czasu – wykluczona lub ograniczona do niektórych rodzajów nieprawidłowości w celu zapewnienia pewności prawa i powagi rzeczy osądzonej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Austria) w dniu 23 sierpnia 2018 r. – FN i in.

(Sprawa C-546/18)

(2018/C 427/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FN, GM, Adler Real Estate AG, HL, Petrus Advisers LLP

Druga strona postępowania: Übernahmekommission

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 i 17 dyrektywy 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia ⁽¹⁾ – odczytywane w świetle zasady skuteczności prawa Unii – stoją na przeszkodzie wykładni, zgodnie z którą ostatecznej decyzji organu nadzoru przewidzianego w art. 4 dyrektywy 2004/25/WE, stwierdzającej naruszenie przez osobę przepisów krajowych wydanych w celu dokonania transpozycji dyrektywy 2004/25/WE, nie przysługuje moc wiążąca w ramach prowadzonego następnie przez ten organ nadzoru postępowania karno-administracyjnego wobec tej samej osoby, w związku z czym osoba ta ma ponownie do dyspozycji wszelkie zarzuty faktyczne i prawne oraz środki dowodowe, aby zakwestionować naruszenie prawa stwierdzone już w ostatecznej decyzji?
- 2) Czy art. 4 i 17 dyrektywy 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia – odczytywane w świetle zasady skuteczności prawa Unii – stoją na przeszkodzie wykładni, zgodnie z którą ostatecznej decyzji organu nadzoru przewidzianego w art. 4 dyrektywy 2004/25/WE, stwierdzającej naruszenie przez osobę prawną przepisów krajowych wydanych w celu dokonania transpozycji dyrektywy 2004/25/WE, nie przysługuje moc wiążąca w ramach prowadzonego następnie przez ten organ nadzoru postępowania karno-administracyjnego wobec organu uprawnionego do reprezentacji tej osoby prawnej, w związku z czym osoba ta (organ) ma ponownie do dyspozycji wszelkie zarzuty faktyczne i prawne oraz środki dowodowe, aby zakwestionować naruszenie prawa stwierdzone już w ostatecznej decyzji?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 1:

Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie praktyce krajowej, zgodnie z którą ostatecznej decyzji organu nadzoru przewidzianego w art. 4 dyrektywy 2004/25/WE, stwierdzającej naruszenie przez osobę przepisów krajowych wydanych w celu dokonania transpozycji dyrektywy 2004/25/WE, przysługuje moc wiążąca w ramach prowadzonego następnie przez ten organ nadzoru postępowania karno-administracyjnego wobec tej samej osoby, tak [Or. 3] że osoba ta nie może kwestionować pod względem faktycznym i prawnym stwierdzonego już prawomocnie naruszenia prawa?

4) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 2:

Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie praktyce krajowej, zgodnie z którą ostatecznej decyzji organu nadzoru przewidzianego w art. 4 dyrektywy 2004/25/WE, stwierdzającej naruszenie przez osobę prawną przepisów krajowych wydanych w celu dokonania transpozycji dyrektywy 2004/25/WE, przysługuje moc wiążąca w ramach prowadzonego następnie przez ten organ nadzoru postępowania karno-administracyjnego wobec organu uprawnionego do reprezentacji tej osoby prawnej, tak że osoba ta (organ) nie może kwestionować pod względem faktycznym i prawnym stwierdzonego już prawomocnie naruszenia prawa?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 142, s. 12.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd
(Bułgaria) w dniu 30 sierpnia 2018 r. – K.N.K. / V.A.S., E.E.K.**

(Sprawa C-555/18)

(2018/C 427/20)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: K.N.K.

Dłużnicy: V.A.S., E.E.K.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy określony w art. 410 Graždanski procesualen kodeks (kodeksu postępowania cywilnego, zwanego dalej „GPK”) nieprawomocny nakaz zapłaty zobowiązania pieniężnego stanowi dokument urzędowy w rozumieniu art. 4 pkt 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 655/2014 ⁽¹⁾ z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającego procedurę europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych?
- 2) Jeśli określony w art. 410 GPK nakaz nie jest dokumentem urzędowym, czy należy wszcząć odrębne postępowanie dotyczące wniosku – odmienne od postępowania określonego w art. 410 GPK – w trybie art. 5 lit. a) rozporządzenia 655/2014?
- 3) Jeśli określony w art. 410 GPK nakaz jest dokumentem urzędowym, czy sąd powinien orzec w terminie określonym w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 655/2014 – gdy w prawie krajowym istnieje przepis, zgodnie z którym w okresie wakacji sądowych zawieszają się bieg terminów?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 655/2014 z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiające procedurę europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. 2014, L 189, s. 59.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 7 września 2018 r. – Coty Germany GmbH / Amazon Services Europe Sàrl i in.**

(Sprawa C-567/18)

(2018/C 427/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof